

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2000

N:o 184—187

SISÄLLYS

N:o		Sivu
184	Valtioneuvoston päätös Suomen Teollisuussijoitus Oy:n sijoitustoiminnan yleisistä suuntaviivoista	533
185	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kilpailuviraston maksullisista suoritteista	537
186	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sairausvakuutuslain 5 a §:ssä tarkoitettujen eräiden reseptittä myytävien lääkkeiden korvaamisesta	539
187	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista	542

N:o 184

Valtioneuvoston päätös

Suomen Teollisuussijoitus Oy:n sijoitustoiminnan yleisistä suuntaviivoista

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Valtioneuvosto on tänään päättänyt kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, asian oltua ensin valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä,
vahvistaa Suomen Teollisuussijoitus Oy -nimisestä valtionyhtiöstä annetun lain (1352/1999) 4 §:n 1 momentin nojalla yhtiön sijoitustoiminnan yleiset suuntaviivat seuraavasti:

1. Lain asettama tehtävä ja painopistealueet yhtiölle

Suomen Teollisuussijoitus Oy:n (jäljempänä yhtiö) tehtävä on tukea suomalaisen yritystoiminnan kasvua ja kansainvälistymistä tekemällä oman pääoman ehtoisia sijoituksia sekä rahastoihin että suoraan kohdeyrityksiin. Lähtökohtaisesti sijoitukset kohdennetaan sellaisiin kohteisiin, joihin markkinat eivät kanavoi riittävästi varoja.

Yhtiön toiminnan ensisijainen painopistealue on alkavien yritysten oman pääoman ehtoisen rahoituksen parantaminen. Erityisen tärkeitä tältä osin on siemen- ja käynnistysvaiheen yrityksiin sijoittavien rahastojen perustaminen, kehittäminen ja pääomittaminen, alueellisen rahastoverkoston kehittäminen ja pääomittaminen sekä Euroopan Unionin rahoituksen kanavointi.

Yhtiön toinen painopistealue on oman pääoman ehtoiset sijoitukset suoraan suurehkoihin ja pitkäaikaista riskinottoa edellyttäviin yrityshankkeisiin.

Teollisuuden ohella yhtiön sijoitustoiminta kattaa myös palveluelinkeinot, erityisesti osaamisintensiiiviset palveluyritykset.

2. Yhtiön sijoitustoiminnan tavoitteet

Yhtiön sijoitustoiminnan tavoitteet ovat:
vahvistaa oman pääoman ehtoisia sijoituksia siemen- ja käynnistysvaiheen innovatiivisiin yrityksiin edesauttamalla niihin keskittyvien uusien rahastojen perustamista;

edistää yksityisten varojen kanavoitumista aloittaviin yrityksiin keskittyviin rahastoihin;

nopeuttaa tutkimus- ja kehitystyön tulosten kaupallistamista ja kansainvälistymistä;

edistää elinkeinoelämän rakennemuutosta elinkeinopoliittisten tavoitteiden mukaisesti kohdennetuilla suorilla sijoituksilla;

edistää pääomasijoitusmarkkinoiden toimintaa tavoitteena kehittyneimpien markkinoiden taso;

lisätä yritysten mahdollisuuksia kasvuun, kansainvälistymiseen ja listautumiseen hyö-

dyntämällä kansainvälisen rahastoyhteistyön mahdollisuuksia;

edistää oman pääoman ehtoisen EU-rahoituksen kanavoitumista Suomeen.

3. Sijoituskohteet

Yhtiön sijoitukset ovat määräaikaista ja niihin liittyy irtaantumissuunnitelma sijoituksesta. Sijoituspäätöksessä ja sijoituksen toteutavassa kiinnitetään huomiota sijoituskohteen kehitysnäkymiin.

Rahastosijoituksissa arvioidaan pääomasijoitusrahaston toimintaa ja riskejä sekä seurataan rahaston sijoitustoimintaa sijoituskohteisesti. Erityisesti kiinnitetään huomiota hallintoyhtiön kykyyn tarjota kohdeyrityksille markkina- ja liiketoiminta-asiantuntemusta. Sijoituksista päätettäessä arvioinnin kohteena on lisäksi sijoituksen soveltuvuus yhtiön sijoitussalkkuun sekä julkisen ja yksityisen rahoituksen suhde.

Lähtökohtaisesti edellytetään, että merkittävä osa hankekohtaisesta pääomasta tulee yksityiseltä sektorilta.

3.1. Alkaviin yrityksiin keskittyvät rahastot

Julkisten varojen kohdentamisella aikaisen kehitysvaiheen teknologiayrityksiin keskittävään pääomasijoitustoimintaan luodaan edellytyksiä yksityisen pääoman mukaan tulolle siemen- ja aikaiseen kehitysvaiheeseen erikoistuvien rahastoihin. Kannustamalla yksityisen sektorin sijoituksia siemen- ja käynnistysvaiheen rahastoihin yhtiö auttaa luomaan kaupallisesti kehittyvän markkinan. Valtion erityisrahoittajien yhteistyö ja keskinäisen työnjaon koordinointi on tärkeää, jotta käytettävissä olevat mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää tässä suhteessa tehokkaasti.

Euroopan Unionin rahoituksen hallinnointiin yhtiö antaa asiantuntemustaan siten, että Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) -osarahoitus sekä Euroopan investointipankin (EIB) ja Euroopan investointirahaston (EIF) riskirahoitus Suomessa kasvavat ja kohdistuvat samansuuntaisesti yhtiölle asetettujen tavoitteiden kanssa. Kun yhtiö on mukana perustamassa uusia alueellisia rahastoja, EAKR-varojen sijoitusmahdollisuus rahastoon selvitetään. Yhtiö arvioi uudet alueelliset rahastohankkeet, osallistuu hankkeiden kehittämiseen ja toimii sijoittajana rahastoissa.

Pääomasijoitusrahastojen sijoitustoiminta

kansainvälistyy myös Suomessa. Yhtiön tekemä sijoitus kansainvälisesti toimivaan rahastoon edellyttää, että rahaston koko sijoitustoiminnassa vähintään yhtiön sijoitusta vastaavan varojen määrän voidaan osoittaa kohdentuvan Suomeen.

Kansainvälinen yhteistyö on tarpeellista erityisesti toimialapohjaisissa, alkaviin innovatiivisiin yrityksiin keskittyvissä rahastoissa, joille kansalliset markkinat ovat liian pienet kannattavan toiminnan ylläpitämiseksi. Kansainvälinen rahastoyhteistyö lisää listautumisosaaamista, avaa markkinoita sijoitusten kohdeyrityksille sekä tuo näköalapaikan edistyneimpien rahastojen toiminta- ja sijoituskulttuuriin.

Yhtiö voi osallistua oman pääoman ehtoisen rahoituksen kehittämiseen yrityshautomoissa toimiville ja sieltä irtaantuville yrityksille ja olla luomassa kasvuyrittäjyydelle ominaista sijoitus-, omistus- ja ansaintakulttuuria jo yritysten perustamisvaiheessa.

3.2. Suorat sijoitukset

Suorien sijoitusten tarkoituksena on madallata kynnystä yksityisten sijoittajien mukaan-tulolle pitkäaikaista ja vaikeasti arvioitavissa olevaa riskiä sisältäviin hankkeisiin. Suorat sijoitukset mahdollistavat uusien kehityskelpoisten ja elinkeinopoliittisesti merkittävien hankkeiden käynnistämisen. Tällaisia hankkeita voivat olla erityisesti toimiala- ja rakennearjestelyt sekä mittavat teknologiahankkeet. Kysymykseen voivat tulla myös mahdolliset eurooppalaiset suurhankkeet tai ulkomaiset investoinnit Suomessa.

Suorien sijoitusten tavoitteena on monipuolistaa ja vahvistaa tuotantorakennetta sekä varmistaa tutkimus- ja kehityspanosten hyödyntäminen sekä osaamisen ja tuotannon säilyminen Suomessa. Toimiala- ja yritysjärjestelyissä kiinnitetään huomiota teknologian tason lisäämiseen sekä työllisyysnäkökohtiin.

Suorissa sijoituksissa lähtökohtana on markkinapuutteiden tunnistaminen ja yhteistyö yksityisen pääoman kanssa.

3.3. Muut sijoitukset

Yhtiön sijoitussalkun tasapainottamistarkoituksessa ja kannattavuustavoitteen turvaamiseksi voidaan pääomasijoitusmarkkinoilla tehdä sijoituksia myös myöhemmän kehitysvaiheen yrityksiin keskittyviin rahastoihin.

4. Toimintaperiaatteet ja menettelytavat

4.1. Liiketaloudellinen kannattavuus

Yhtiöllä on elinkeinopoliittinen tehtävä, jonka hoitaminen perustuu yhtiön kestäväan talouteen ja hallittuihin riskeihin.

Yhtiön koko sijoitustoiminnassa noudatetaan liiketaloudellista kannattavuutta. Sijoituksille asetetaan aina tuottotavoite. Yksittäisissä sijoituspäätöksissä voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä tavanomaista alhaisempi tuotto-odotus ja suurempi riski.

Yhtiölle asetettujen elinkeinopoliittisten tehtävien vuoksi hyväksytään pääomasijoitustoimialaa alempi kannattavuustavoite.

4.2. Riskienhallinta

Yhtiön lainmuutoksen myötä yhtiön toiminnan painopiste muuttuu suuntaan, joka merkitsee nykyistä suurempaa riskinottoa. Erityisesti kasvavat ja kooltaan aikaisempaa suuremmat suorat sijoitukset merkitsevät liiketoimintariskien kasvamista.

Alkuvaiheen yrityksiin kohdistuviin rahastosijoituksiin sekä suurehkoihin yrityshankkeisiin sisältyvää suurempaa riskiä voidaan tasapainottaa sijoituksilla vähempiriskisiin kohteisiin, lähinnä pääomarahastoihin.

Yhtiö toimii pääsääntöisesti vähemmistö-sijoittajana sekä pääomasijoitusrahastoissa että yksittäisissä kohdeyrityksissä.

Riskienhallinnan keinoja ovat perusteellinen kohdeyritysanalyysi, sijoituksen arviointi sijoituskoon ja sijoitukseen liittyvän riskin perusteella, kassavirta-analyysi hankkeen vaikutuksista kokonaiskannattavuuteen sekä selkeät sijoitusperiaatteet.

Riskienhallinnan osalta suorien sijoitusten käsittely korostuu hallituksessa. Tätä varten hallituksella tulee olla riittävät keinot arvioida yksittäisten suorien sijoitusten riskejä ja tuotto-odotusten realistisuutta. Myös kauppa- ja teollisuusministeriöllä on omistajan edustajana tarve seurata suuriin suoriin sijoituksiin liittyvää riskiä. Vain osa sijoituksista voidaan tehdä merkittävää riskinottoa edellyttäviin hankkeisiin.

4.3. Sijoitusmuodot

Sijoitukset tehdään oman pääoman ehtoisina. Oman pääoman ehtoinen sijoitus täyttää seuraavat funtomerkit: vakuudettomuus, takaisinmaksun rajoitus tai koron tai muun

tuoton maksamisen rajoitus. Tällaisia sijoituksia voivat olla osakesijoitukset, pääomailainat ja vaihtovelkakirjalainat. Lisäksi yhtiö voi sijoittaa välirahoitusinstrumentein. Näiden lainainstrumenttien tuntomerkkejä ovat vakuudettomuus ja heikompi etuoikeusasema.

4.4. Sijoitusneuvosto

Yhtiössä on hallituksen neuvoa-antavana toimielimenä sidosryhmien edustajista koottu sijoitusneuvosto, joka toimii yhtiön hallituksen tukena.

4.5. Yhteistyö

Siemenrahoituksen osalta tavoitteena on erityisesti nopeuttaa teknologia- ja osaamintensiiivisten yritysten kehitystyön tulosten kaupallistamista ja kansainvälistymistä. Tässä suhteessa tiivis yhteistyö muiden teknologia- ja tutkimusrahoittajien sekä erityisesti Teknologian kehittämiskeskuksen kanssa on välttämätöntä.

5. Ohjaus, seuranta ja raportointi

Yhtiön toimintaperiaatteiden muuttaminen enemmän riskejä sisältävään suuntaan sekä sijoitusvarojen kasvattaminen edellyttävät ohjauksen tehostamista.

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa yhtiölle raportointiohjeet, joissa otetaan huomioon omistaja-, elinkeino- ja teknologiapolitiikan kannalta keskeisten tavoitteiden seuranta- ja valvontatarpeet. Yhtiölle asetettujen tavoitteiden saavuttamista seurataan ja arvioidaan säännöllisesti. Seurannasta ja raportoinnista kauppa- ja teollisuusministeriö antaa erikseen ohjeet Suomen Teollisuussijoitus Oy:lle.

Näiden yleisten suuntaviivojen ohella kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa yhtiölle toimeksiantoja elinkeinopolitiikan toteuttamisen kannalta tärkeiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Näistä toimenpiteistä mahdollisesti yhtiön kannattavuudelle aiheutuvat lisärasitukset otetaan huomioon ministeriön yhtiölle asettamissa tuottotavoitteissa tai korvataan yhtiölle kansainvälisten sopimusten sallimissa rajoissa.

Toimeksiannoilla tarkoitetaan elinkeinopoliittisesti tärkeisiin hankkeisiin tehtäviä, lähinnä suoria sijoituksia, joita toteutettaisiin kauppa- ja teollisuusministeriön esityksestä.

Näissä tapauksissa yhtiö analysoi sijoitusmahdollisuuden ja esittelee hankkeen yhtiön hallitukselle. Tavanomaista alhaisemman tuotto-odotuksen ja korkeamman riskin hankkeissa yhtiön hallituksen näkemys sijoitusmahdollisuudesta saatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön tietoon. Kauppa- ja teollisuusministeriö vie asian, jossa yhtiö si-

joittaisi tällaiseen hankkeeseen yli 100 miljoonaa markkaa, talouspoliittisen ministerivaliokunnan käsittelyyn. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi harkintansa mukaan viedä muunkin tällaisen hankkeen talouspoliittisen ministerivaliokunnan käsittelyyn. Päätös asiassa tehdään yhtiön hallituksessa tai tarvittaessa erityisistä syistä yhtiökokouksessa.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

Apulaisosastopäällikkö Risto Paaermaa

N:o 185

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kilpailuviraston maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, päättänyt:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista peritään maksut oheisen maksutaulukon mukaisesti.

Maksut peritään myös annetuista hylkäävistä päätöksistä.

2 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Suoritteita, jotka hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein ovat:

1) asiakkaan pyynnöstä toimitettavat viraston selvitykset, koosteet viraston päätöksistä ja muut julkaisut,

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

2) viraston tiedostojen tai niiden käyttöoikeuksien luovuttaminen sekä tiedostoissa olevien tietojen luovuttaminen tilauksesta,

3) tilauksesta annettava koulutus ja vastaava asiantuntijapalvelu, sekä

4) valokopiot ja muut jäljennökset.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämän päätöksen mukaiset maksut peritään sen voimaantulon jälkeen tilatuista suoritteista. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa tilatuista suoritteista peritään maksu ennen tämän päätöksen voimaantuloa voimassa olleen päätöksen mukaisesti.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

Ylitarkastaja Eeva-Liisa Koltta-Sarkanen

Maksutaulukko

1) kilpailunrajoituksista annetun lain 19 §:n mukainen poikkeuslupa	10 000 mk
2) kilpailunrajoituksista annetun lain 19 a §:n mukainen puuttumattomuustodistus	4 000 mk

Mikäli samalla haetaan vaihtoehtoisesti sekä puuttumattomuustodistusta että poikkeuslupaa, peritään poikkeusluvan maksu.

N:o 186

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**sairausvakuutuslain 5 a §:ssä tarkoitettujen eräiden reseptittä myytävien lääkkeiden korvaamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1133/1997:

1 § Sairaanhoitona korvataan vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoitoon käytettävät lääkärin määräämät ilman lääkemääräystä myytävät lääkkeet, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, sen mukaan kuin sairausvakuutuslain 9 §:n 3 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä määrätään.	Laksatiivit	1) Agiocur rakeet 2) Duphalac jauhe, mikst 3) Importal jauhe 4) Lalax jauhe 5) Levolac mikst 6) Loraga mikst 7) Vi-Siblin rakeet 8) Vi-Siblin-S rakeet
2 § Seuraavat lääkevalmisteet korvataan sairausvakuutuslain 9 §:n 1 momentin mukaisesti:	Insuliinit	1) Actrapid injekt 2) Humulin Mix injekt 3) Humulin NPH injekt 4) Humulin Regular injekt 5) Humutard injekt 6) Humutard Ultra injekt 7) Insulin Lyhyt injekt 8) Insulin MC Lente injekt 9) Insulin Pitkä injekt 10) Isuhuman-Basal injekt 11) Isuhuman-Comb injekt 12) Isuhuman Infusat injekt 13) Isuhuman-Rapid injekt 14) Mixtard injekt 15) Monotard injekt 16) Protaphan injekt 17) Ultratard injekt 18) Velosulin injekt
Ulkustaudin hoitoon tarkoitetut lääkeaineet 1) Antepsin mikst 600 ml, 120 x 5 ml 2) Antepsin 1 g tabl 60, 120 3) Succosa mikst 600 ml, 120 x 10 ml		

Antitromboottiset
lääkeaineet

- 1) Varidase jauhe

Muut tekniset
valmisteet

- 1) Aqua steril infuusioneste
-
- 2) Aquasteril injekt/infuusioneste

Plasman korvikkeet ja
perfuusoliuokset

- 1) Natriumklorid inf
-
- 2) Natrosteril inf

Vitamiinit

- 1) Betolvex tabl
-
- 2) B
- ₁₂
- Vitamin tabl
-
- 3) Vitol kaps

Ihon sienitautien
lääkkeet

- 1) Daktacort emulsiovoide
-
- 2) Daktarin emulsiovoide, puuteri
-
- 3) Medizol emulsiovoide
-
- 4) Pimafucin emulsiovoide
-
- 5) Pimafucort emulsiovoide, voide

Seuraavista valmisteista suoritetaan korvausta lääkärin reseptiin tekemän diagnosimerkinnän perusteella seuraavissa sairauksissa ja hoitoa vaativissa tiloissa:

Pehmentävät ja
suojaavat aineet

- 1) Fenuril emulsiovoide

Rasvaliukoisten vitamiinien
imeytymishäiriöt
(esim. K90.3); ja
Keskosten puutostilat

- 1) Equiday E kaps
-
- 2) Ido-E tabl

Ihohoitoon käytettävät
kortikosteroidit (pienin
korvattava pakkauskoko
30 g tai 30 ml)

- 1) Apocort emulsiovoide
-
- 2) Dermacort emulsiovoide
-
- 3) Hydrocortison emulsiovoide
-
- 4) Hydrocortison liuos päänahkaan
-
- 5) Mildison rasvainen emulsiovoide
-
- 6) Mildison Crelo lotion
-
- 7) Nutracort emulsiovoide
-
- 8) Sibicort emulsiovoide
-
- 9) Uniderm emulsiovoide, voide,
-
- linimentti

Seuraavista valmisteista suoritetaan korvausta lääkärin reseptiin tekemän merkinnän perusteella sairauden vaatiessa seuraavanlaisia hoitoa:

Pitkäaikainen pääasiassa
parenteraalinen ravitsemus; ja
Pitkäaikainen pääasiassa
letkuruokinta

- 1) Beko tabl
-
- 2) Neurobion tabl
-
- 3) Neurobion forte tabl
-
- 4) Neurovitan tabl
-
- 5) Polybion forte tabl
-
- 6) Trineurin tabl

Lääkesiteet

- 1) Varitube voidesukka

Hengityselinten
sairauksien lääkkeet

- 1) Glinor nenäsumute

Silmätautien lääkkeet

- 1) Celluvisc silmätipat
-
- 2) Glinor silmätipat
-
- 3) Isopto Plain silmätipat
-
- 4) Lecrolyn silmätipat
-
- 5) Liquifilm tears silmätipat
-
- 6) Oculac silmätipat
-
- 7) Oftagel silmägeeli
-
- 8) Viscotears silmätipat

Seuraavista valmisteista suoritetaan korvausta kliinisen alan erikoislääkärin tutkimukseen perustuvan lääkärinlausunnon B tai muun vastaavan selvityksen perusteella seuraavissa sairauksissa ja hoitoa vaativissa tiloissa:

Sukupuoli- ja virtsa-
elinten sairauksien
lääkkeet

- 1) Gyno-Daktarin emätinpuikot
-
- 2) Ovestin emätinpuikot
-
- 3) Pausanol emätinvoide

Selvät aliravitsemustilat
(esim. E41); ja
Vaikeat krooniset suoliston,
maksan tai munuaisten
sairaudet
(K50, K51, K52, K70,
K72, K73, K74, N18)

- 1) Beko tabl
-
- 2) Neurobion tabl
-
- 3) Neurobion forte tabl
-
- 4) Neurovitan tabl
-
- 5) Polybion forte tabl
-
- 6) Trineurin tabl

Muut lääkevalmisteet

- 1) Guarem rakeet
-
- 2) Resonium jauhe

3 §

Edellä 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen lääkkeiden lisäksi korvataan näihin rinnastettavat apteekissa valmistetut lääkkeet sekä happi.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Tällä päätöksellä kumotaan sairausvakuutuslain 5 a §:ssä tarkoitettujen eräiden reseptillä myytävien lääkkeiden korvaamisesta 27 päivänä lokakuuta 1999 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös (997/1999).

Vanhempi hallitussihteeri Anja Kairisalo

N:o 187

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista**

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2, 3 ja 11 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä *peltokasviasetus*, säädetyn peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoinnin soveltamista.

Tukijärjestelmästä on lisäksi säädetty tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2316/1999, jäljempänä *soveltamisasetus*.

2 §

*Myöntämisperusteita koskevat muut
EY-säädökset*

Peltokasvien pinta-alatuen ja siihen liitty-

Neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2704/1999; EYVL N:o L 327, 21.12.1999, s. 12
 Komission asetus (EY) N:o 2316/1999; EYVL N:o L 280, 30.10.1999, s. 43
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92; EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94; EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3233/94; EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3235/94; EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2466/96; EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97; EYVL N:o L 117, 7.5.1997, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1036/1999; EYVL N:o L 127, 21.5.1999, s. 4
 Komission asetus (EY) N:o 2714/1999; EYVL N:o L 327, 21.12.1999, s. 33
 Komission asetus (ETY) N:o 3887/92; EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36
 Komission asetus (EY) N:o 229/95; EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 1648/95; EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95; EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2
 Komission asetus (EY) N:o 1678/98; EYVL N:o L 212, 30.7.1998, s. 23
 Komission asetus (EY) N:o 2801/1999; EYVL N:o L 340, 31.12.1999, s. 29
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1259/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 113
 Komission asetus (EY) N:o 2461/1999; EYVL N:o L 299, 20.11.1999, s. 16

vän kesantokorvauksen, jäljempänä *pelto-kasvituki*, myöntämisperusteista säädetään 1 §:ssä mainittujen asetusten lisäksi seuraavissa asetuksissa:

1) tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, jäljempänä *hallintoasetus*;

2) tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettu komission asetus (ETY) N:o 3887/92; sekä

3) yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1259/1999, jäljempänä *horisontaaliasetus*.

Hallintoasetukseen perustuvista asioista säädetään peltokasvien tukijärjestelmän hallinnosta ja valvonnasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (155/2000). Horisontaaliasetukseen perustuvista asioista säädetään Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliedoista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (154/2000), jäljempänä *horisontaalipäätös*.

3 §

Tukeen oikeuttavat kasvit

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaista pinta-alan perustuvaa tukea maksetaan peltokasviasetuksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä asetuksen liitteessä I määritellyille tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille, öljypellavalle sekä säilörehunurmelle. Lisäksi tukea maksetaan peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoidulle alalle.

Tuen suuruus määräytyy soveltamisasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotantoalueen mukaan.

4 §

Satotasot

Peltokasvituen määrittelevänä satotasona käytetään viljoille, valkuaiskasveille, öljypellavalle, säilörehunurmelle ja kesannolle A-tuotantoalueella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 -tuotantoalueella C1 -tuotantoalueen

saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 -tuotantoalueen saaristossa sekä C2—C4 -tuotantoalueella 2,3 tonnia hehtaarilta.

Öljykasvien tuen perusteena käytetään koko maassa satotasoa 1,59 tonnia hehtaarilta kerrottuna 1,95:llä (3,1 tonnia hehtaarilta) vuonna 2000 ja 2001.

Tämän päätöksen A—C4 -tuotantoalueilla tarkoitetaan kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2000 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (27/2000) määritellyjä alueita sekä myöhemmissä vastaavissa päätöksissä määritellyjä alueita.

2 luku

Vuoden 1991 viljelyvaatimuksesta poikkeaminen

5 §

Tukikelvottoman peruslohkon hyväksyminen tukikelpoiseksi vuonna 2000

Hakemus tukikelvottoman peruslohkon väliaikaisesta hyväksymisestä tukikelpoiseksi on toimitettava 7 §:ssä tarkoitettulle viranomaiselle viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2000. Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 142 vuodelle 2000 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2000 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

Tukikelpoiseksi voidaan hakea peruslohkoa, joka on:

1) raivattu pellonraivausmaksusta annetun lain (602/1987) sekä pellonraivauksen määräaikaisesta rajoittamisesta annetun lain (1385/1991) mukaisen vuosina 1992—1994 annetun raivausluvan perusteella;

2) raivattu jakolain (604/1951) tai kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisen 1.1.1992—10.4.2000 laillistuneen uusjakotoimituksen raivauspäätöksen perusteella;

3) hallinnassa jakolain (604/1951) tai kiinteistönmuodostamislain (554/1995) mukaisen 1.1.1994—10.4.2000 laillistuneen uusjakotoimituksen jakosuunnitelman perusteella; tai

4) hakijan esittämän selvityksen mukaisesti raivattu vuosina 1992—1994 muulla kuin 1 tai 2 kohdassa mainituilla perusteilla.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkeimmat säännökset hyväksymisperusteista ottaen huomioon soveltamisasetuksen 2 ar-

tiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun rajoituksen.

6 §

Tukikelpoisen ja tukikelvottoman peruslohkon vaihto vuonna 2000

Hakemus tukikelpoisen ja tukikelvottoman peruslohkon välisestä vaihdosta on toimitettava 7 §:ssä tarkoitettulle viranomaiselle viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2000. Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 142 vuodelle 2000 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2000 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

Perusteet vaihdon hyväksymiselle ovat viljelykierto, ympäristönsuojelu, kasvien terveys, viranomaisen määräys ja muu maatalouden harjoittamiseen liittyvä syy. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset vaihdon hyväksymisperusteista.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä erillinen päätös vaihtohakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2000.

7 §

Hakemusten toimittaminen

Edellä 5 ja 6 §:ssä tarkoitettu hakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatalouskeskus sijaitsee. Jos tilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan maaseutuelinkeinoviranomaiselle siihen kuntaan, jonka alueella pääosa tilan pelloista sijaitsee.

Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos hakemuksen sisältävä postilähetys on viimeisenä hakupäivänä leimattu postissa toimivaltaiselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle osoitettuna.

8 §

Lohkojaon yksinkertaistaminen vuonna 2000

Lohkojaon yksinkertaistamiseksi voidaan vuonna 2000 hyväksyä:

1) lohkojaon yksinkertaistamiseen tähtäävä tukikelpoisen peruslohkon sisällä olevien useiden pienten lähekkäin sijaitsevien tuki-

kelvottomien, tuen hakijan hallinnassa olevien peruslohkojen kokoaminen yhdeksi kokonaisuudeksi eli tukikelvottomaksi peruslohkoksi;

2) viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2000 maa- ja metsätalousministeriölle tehdystä hakemuksesta tukikelpoisen alan kokoaminen tarkoituksenmukaisiksi kokonaisuuksiksi uusjakotapauksissa.

Hyväksymisen edellytyksenä on se, että tukikelpoinen ala ei lisäännä 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden takia. Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja tilanteita ovat kantokasojen alla olleiden pienten tukikelvottomien peruslohkojen kokoaminen yhdeksi tukikelvottomaksi peruslohkoksi.

3 luku

Peltokasvit ja säilörehunurmi

9 §

Paikkakunnan tavanomainen viljelytapa

Peltokasvit ja säilörehunurmi, joille tukea haetaan, on kylvettävä soveltamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan paikkakunnalla käytettävän tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Viljelyn tarkoituksena tulee olla korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen.

Paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu:

- 1) tarkoituksenmukainen pellon muokkaus;
- 2) tasaisen itämisen mahdollistava kylvö;
- 3) alueelle soveltuvien kasvilajien ja -lajikkeiden käyttö; sekä
- 4) alueelle soveltuvan ja siemenkoon huomioon ottavan siemenmäärän käyttö.

10 §

Kasvulohkon kunto

Peltokasvitukeen oikeuttavan kasvulohkon on oltava kasvukunnoltaan sellainen, että kasvulohkolla on mahdollista tuottaa paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Kasvukunnan arviointiin ei vaikuta mahdollinen lohkon aikaisempi hyväksyminen.

Tukeen oikeuttamattomia ovat esimerkiksi sellaiset kasvulohkot, jotka:

1) ovat hukkakauran niin saastuttamia, ettei korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen ole mahdollista; tai

2) ovat vesoittuneet.

11 §

Öljykasvien ja öljypellavan hyväksytty siemen

Tukeen oikeuttavista rypsin ja rapsin kylvöaloista säädetään soveltamisasetuksen 4 artiklan 1 ja 4 kohdassa. Lisäksi tukeen oikeuttavia ovat rypsin ja rapsin kylvöalat, jotka on kylvetty soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a, c tai e alakohdassa tarkoitetuilla siemenillä. Viljelijän velvollisuuksista säädetään soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mainituissa alakohdissa.

Syötäväksi tarkoitettujen auringonkukan-siementen tukeen oikeuttamattomuudesta säädetään peltokasviasetuksen 10 artiklan 9 kohdassa ja soveltamisasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa. Vastaavasti öljypellavan tukeen oikeuttamattomista kuitupellavalajikkeista säädetään peltokasviasetuksen liitteessä I.

Sen osoittamiseksi, että öljykasvin ja öljypellavan siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan, hyväksyttyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus sekä ostokuitti säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan kalenterivuoden ajan. Auringonkukan ja öljypellavan osalta on sallittua käyttää omalla tilalla viljeltyä hyväksytyn lajikkeen siementä. Siemenen alkuperä on pystyttävä osoittamaan.

12 §

Makean lupiinin hyväksytty siemen

Tukeen oikeuttavan makean lupiinin lajikkeista säädetään soveltamisasetuksen 5 artiklassa. Sen osoittamiseksi, että makean lupiinin siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan, hyväksyttyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus sekä ostokuitti tai todistus soveltamisasetuksen 5 artiklan mukaisesta karvaiden siementen pitoisuutta osoittavasta kokeesta säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan kalenterivuoden ajan.

Makean lupiinin osalta on sallittua käyttää omalla tilalla viljeltyä hyväksytyn lajikkeen siementä. Siemenen alkuperä on pystyttävä osoittamaan.

4 luku

Kesannot

13 §

Kesannoksi hyväksyttävät lohkot

Peltokasvien tukijärjestelmään kuuluvaksi kesannoksi hyväksytään kesantolohkot, jotka on poistettu viljelykäytöstä soveltamisasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaiseksi kesannoksi ei kuitenkaan hyväksytä kasvulohkoa tai sen osaa, joka on kasvukunnoltaan niin huono, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien viljelyyn. Kasvukunnon arviointiin ei vaikuta kasvulohkon mahdollinen hyväksyminen kesannoksi aiempina vuosina. Tukeen oikeuttamattomia ovat esimerkiksi sellaiset lohkot, jotka:

1) ovat hukkakauran niin saastuttamia, ettei korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen olisi mahdollista; tai

2) ovat vesoittuneet.

Peltokasvitukeen liittyvää kesantokorvausta maksetaan lisäksi kesannolle, jolla viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- ja rehutarkoitukseen, jäljempänä *non food -kesannot*. Maksamisen edellytyksistä säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 2461/1999. Asetuksen nimi on komission asetus (EY) N:o 2461/1999 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin, kuin on kyse kesannoidun maan käytöstä sellaisten raaka-aineiden tuottamiseen, joita käytetään yhteisössä muuhun kuin välittömästi ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen, jäljempänä *raaka-aineasetus*.

14 §

Kesannon vähimmäismäärä

Tilalla, jolla kesannoidaan peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti, on kesantoa oltava yhteensä vähintään 0,30 hehtaaria.

15 §

Kesantolohkon koko

Peltokasvitukeen oikeuttavien kesantolohkojen on oltava soveltamisasetuksen 19 ar-

tiklan 1 kohdan mukaan vähintään 0,30 hehtaaria. Leveyden on oltava vähintään 20 metriä yli puolella lohkon pituudesta. Tätä pienemmät lohkot hyväksytään ainoastaan, jos ne kauttaaltaan rajoittuvat kiinteisiin rajoihin eli muodostavat oman peruslohkon. Lohkon on kuitenkin aina täytettävä tukikelpoisen kasvulohkon minimikokovaatimus 0,05 hehtaaria.

16 §

Kesantolohkojen hoito

Muuta muokkausta ja lannoitusta kuin 17 §:ssä tarkoitettua kasvipeitteisen kesannon perustamiseen sekä 25 §:ssä tarkoitettuun kylvöön liittyvää kesannon muokkausta ja lannoitusta on vältettävä.

Kesantolohkojen hoidosta säädetään muilta osin horisontaalipäätöksessä.

17 §

Kesantolohkojen kasvipeitteisyys

Kesannolle saa kylvää viimeistään kesäkuun 30 päivänä 18—21 §:ssä tarkoitettuja viherkesanto-, riistalaidun- ja maisemakasveja sekä viimeistään kesäkuun 15 päivänä non food -kasveja. Tällaiset kesannot täyttävät horisontaalipäätöksessä säädetyn kasvipeitteisyysvaatimuksen.

Soveltamisasetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti kesantolohkon satoa ei saa korjata, kuljettaa pois eikä sadosta saa olla taloudellista hyötyä hakijalle, non food -kesantoja lukuun ottamatta.

18 §

Viherkesantokasvit

Kasvipeitteiseksi kesannoksi hyväksytään aikaisemmin perustettu viljelty nurmi tai viherkesanto. Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä tai vastaavaa nurmisiemenseosta, kun otetaan huomioon 2 momentissa tarkoitettujen rajoitukset.

Perustettavalle viherkesannolle voidaan kylvää yksilajisena nurmisiemenenä vain sellaista siementä, josta saatavaa satoa ei ole sallittua myydä siementarkoitukseen. Perustettavan viherkesannon tai vuonna 1998 tai sen jälkeen perustetun kasvuston typensitoja-

kasvien osuudesta säädetään horisontaalipäätöksessä.

19 §

Kasvipeitteinen riistalaidun

Kasvipeitteistä kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantokautena sekä kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei kesantoa voida kuitenkaan perustaa pelkästään viljan tai viljan ja palkokasvien tai viljan ja öljykasvien siemenseoksella tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jonka sato voidaan korjata leikkuupuimurilla ja jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Mikään pelto-kasvi ei saa muodostaa yli kahta kolmasosaa kasvustosta. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua kesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois. Lumen alle jäämisen estämiseksi sato voidaan niittää karhelle. Kasvuston seivästäminen syksyllä sadon syöttämiseksi riistaeläimille paikan päällä suoraan seipäiltä on sallittua.

20 §

Kasvipeitteinen maisemakesanto

Kasvipeitteinen kesanto voidaan perustaa maisemaa monipuolistavilla kasveilla. Maisemaa monipuolistavilla kasveilla tarkoitetaan esimerkiksi hunajakukkaa, ruiskukkaa ja silkkiunikkoa. Tähän tarkoitukseen ei kesantoa voida perustaa peltokasvien tukeen oikeuttavilla kasveilla, kuten auringonkukalla tai makealla lupiinilla. Maisemakesantoa ei saa käyttää muuhun kuin maiseman monipuolisuutta edistävään tarkoitukseen.

21 §

Kasvipeitteiset non food -kesannot

Non food -kesantojen hoidossa noudatetaan, mitä raaka-aineasetuksessa säädetään.

Suomessa ei sovelleta peltokasviasetuksen 6 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, joka mahdollistaa kansallisen lisätuen perustamisessa biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmää. Myöskään

raaka-aineasetuksen 3 artiklan 4 kohtaa eli hakijan mahdollisuutta jalostaa tilallaan non food -kesannon raaka-aine biokaasuksi ei sovelleta.

22 §

Vapaaehtoisen kesannon enimmäismäärä

Tuottajalle voidaan myöntää kesantokorvausta vapaaehtoisesta kesannosta, jota voi olla enintään:

1) 40 prosenttia peltokasvien tukijärjestelmän mukaisen peltokasvien ja säilörehunurmen sekä kesannon alan yhteismäärästä tuottajilla, joiden tukihakemuksessa ilmoitettu peltokasvien ja säilörehunurmen viljelyala ylittää 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavan laskennallisen viljelyalan;

2) 50 prosenttia peltokasvien tukijärjestelmän mukaisen peltokasvien ja säilörehunurmen sekä kesannon alan yhteismäärästä tuottajilla, joiden tukihakemuksessa ilmoitettu peltokasvien ja säilörehunurmen viljelyala on enintään 92 viljatonnin tuottamista vastaava laskennallinen viljelyala.

Satotasot, joita käytetään laskettaessa 92 viljatonnin laskennallista satoa on määritetty 4 §:ssä.

23 §

Kesannon kielletty käyttö

Soveltamisasetuksen 19 artiklan 3 kohdan tarkoittamaksi kielletyksi maatalouskäytöksi katsotaan eläinten laiduntaminen kesannolla. Vielä vuonna 2000 myös muu monivuotinen kasvi kuin nurmikasvi voidaan hyväksyä kesantokasviksi, jos sen satoa ei ole mahdollista korjata kesantovuonna.

24 §

Sitoumuskesannot

Soveltamisasetuksen 20 artiklan tarkoittamaa mahdollisuutta myöntää tukea kesannoiduille maille enintään viisi markkinointivuotta kestäväksi monivuotiskaudeksi ei sovelleta.

5 luku

Kesannoinnin erityistilanteet

25 §

Kylvö kesantolohkolle heinäkuun 15 päivästä alkaen

Kesantolohkolle voidaan kylvää heinäkuun 15 päivästä alkaen sellaisten kasvien siemeniä, joiden sato voidaan korjata seuraavana vuonna. Kylvämistä edeltävät toimenpiteet, kuten rikkakasvien torjunta, kalkitus, muokkaus ja lannoitus voidaan aloittaa aikaisintaan kesäkuun 16 päivänä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset kylvämisen edellytyksistä ja kylvämistä edeltävien toimenpiteiden aloittamisesta.

26 §

Kesantovelvoitteen siirto

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovelvoite jokaisella tuotantoalueella, jollei kesantovelvoitetta siirretä viereiselle tuotantoalueelle.

Kesantovelvoitteen siirrossa on soveltamisasetuksen 23 artiklan 5 kohdan mukaan otettava huomioon laskennallisista keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos siten, ettei siirto johda velvoitekesannon hehtaarimäärän alittumiseen.

27 §

Velvoitekesannon toteuttaminen erityisalueilla

Maatalouden ympäristötuen 20-vuotisia erityisympäristötukisopimusaloja tai Euroopan yhteisön pellonmetsitysohjelman mukaisesti metsitettyjä aloja voidaan ilmoittaa kesannoksi enintään tilan kesantovelvoitteen verran.

6 luku

Erinäiset säännökset

28 §

Viimeinen kylvöpäivä

Soveltamisasetuksen 24 artiklan tarkoitta-

N:o 187

ma viimeinen kylvöpäivä koskee koko maata. Mainitun artiklan mukaan viimeinen kylvöpäivä on kesäkuun 15 päivä, jollei komissio myönnä erityisestä syystä poikkeusta viimeiseen kylvöpäivään.

29 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen peltokasvitukea koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

30 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

31 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 29 päivänä helmikuuta 2000.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti